

τὴν ὑψώσιν τῆς ἀγορᾶς τῶν κτημάτων, οὕτως ὥστε τώρα ἐν ἐκτάριον γῆς κοστίζει ἄνω τῶν 1250 φρ. χρυσῶν, ἐνῷ πρὸ τριῶν ἐτῶν ἡδύνατό τις νὰ ἀγοράσῃ ὅπου ἤθελε ἀντὶ μόνον 125 φρ.

Ἔχουν ὅμως καὶ καλὰ μέσα πρὸς ἄρδευσιν τῶν ἀμπελίων, διότι ὑπάρχουν πολλαὶ διώρυγες, αἵτινες φέρουν ὅσον ὕδωρ θέλεις τις ἀντὶ δαπάνης, ἥτις ἀναλογεῖ διὰ κάθε κτηματίαν περίπου 125 φρ. τὸ ἐκτάριον κατ' ἔτος.

ΠΩΣ ΕΝΑΣ ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ ΕΝΙΚΗΣΕ ΤΟΝ ΝΥΣΤΑΓΜΟΝ ΤΟΥ.

Πρὸ τινων ἐτῶν ἔζη καλόγηρος Ἀμβρόσιος τὸ ὄνομα, ὅστις ἦτο πολὺ νυσταλέος. Ἐπειδὴ δὲ ὁ κανονισμὸς τοῦ μοναστηρίου του τὸν ἠνάγκαζε νὰ ἐξυπνᾷ πᾶσαν νύκτα εἰς τὰς ἑνδεκα διὰ νὰ παρευρίσκειται εἰς τὸ ἐωθινόν, εὗρισκε μεγίστας δυσκολίας μὲ τὸν ὕπνον του, καὶ ποτὲ δὲν ἡδύνατο νὰ ἐξυπνήσῃ ἐγκαίρως.

Ὁ Πάτερ Ἀμβρόσιος ἦτο ὅμως ἄνθρωπος τοῦ καθήκοντος καὶ συγχρόνως ἄνθρωπος νοήμων καὶ ἐφευρετικὸς. Κατεσκεύασε λοιπὸν εἰς τὸ δωμάτιόν του τέλειον σχεδὸν ὥρολόγιον, ὅπερ εἶχε καὶ μέγα ἐξυπνητήριον, καὶ τοιουτοτρόπως ἐπὶ τινὰ καιρὸν ἡδυνήθη νὰ ἐξυπνᾷ ἀκριβῶς εἰς τὰς ἑνδεκα. Ἐπειτα ὅταν ἤρχισε πάλιν νὰ βαρυνκοῦν ἐπρόσθεσε καὶ δευτέρον ξυπνητήριον εἰς τὸ ὥρολόγιόν του. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο βαθυμὲν κατήντησεν ἀνεπαρκές διὰ νὰ τὸν ἐξυπνᾷ. Τότε λοιπὸν ἐπρόσθεσεν ἐπάνω εἰς τὸ ὥρολόγιον ἓνα ψευδοκόρακα, ἓνα ψευδοπετεινὸν καὶ ἐν τύμπανον, ὅταν δὲ ἐκτύπα τὸ ὥρολόγιον ἐν δεκα, τὰ δύο ἐξυπνητήρια ἐσήμαινον, ὁ κόραξ καὶ ὁ πετεινὸς ἐφώναζον καὶ τὸ τύμπανον ἔκαμνε φοβερὰν ἀντάραν! Μὲ αὐτὸ τὸ ἐπινόημα τὰ πράγματα ἐπῆγαν καλὰ ἐπὶ τινὰς ἐβδομάδας καὶ ὁ Πάτερ Ἀμβρόσιος ἐξύπνα τακτικῶς. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἤρχισε νὰ ἐξακολουθῇ κοιμώμενος μέσα εἰς αὐτὸν τὸν θόρυβον τοῦ ὥρολογίου! Πᾶς ἄλλος ἄνθρωπος βεβαίως τότε θὰ ἀπηλπίζετο. Οὐχὶ ὅμως καὶ ὁ Πάτερ Ἀμβρόσιος, ὅθεν προέβη ἀμέσως καὶ εἰς ἄλλο ἐπινόημα.

Κατεσκεύασεν ὄφιν, ὅστις εἶχεν ἐντός του μηχανήμα διὰ τοῦ ὁποίου εἰς τὰς ἑνδεκα ἀκριβῶς, ὠρθοῦτο καὶ ἐσύριζεν εἰς τὸ αὐτὶ τοῦ καλογήρου· «**Σασσσήκω !**»

Μὲ τὸν ὄφιν λοιπὸν αὐτὸν ἐπέρασε καλὰ ὁ Ἀμβρόσιος ἀρκετὸν καιρὸν, καὶ ἤρχισε νὰ κολακεύῃ τὸν ἑαυτὸν του ὅτι ἐπὶ τέλους εἶχε κατανικήσει τὸν νυσταγμὸν του. Μίαν ἡμέραν ὅμως ἀνεκάλυ-

ψεν ὅτι εἶχε καὶ ἄλλο σφάλμα—τὴν τεμπελιά! Ἐξύπνα μὲν, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἐσηκώνετο ἀμέσως, πάλιν τὸν ἔπερνε ὁ ὕπνος, Ἀπεφάσισεν ἀμέσως νὰ διορθώσῃ τὸ πρᾶγμα.

Ἐκρέμασε λοιπὸν ἀπάνω τῆς κλίνης του σανίδιον οὕτω πως, ὥστε δευτερόλεπτα μετὰ τινὰ τὸν θόρυβον τοῦ ὥρολογίου, τοῦ κόρακος, τοῦ πετεινοῦ καὶ τοῦ ὄφεως, αὐτὸ τὸ σανίδιον ἐπιπτεν ἐπάνω εἰς τὰ πόδια του, διὰ νὰ τὸν ἐξυπνήσῃ καλῶς. Καὶ ὁ καυμένος ὁ καλόγηρος ἐσηκώνετο καὶ κατέβαινε εἰς τὸ ἐωθινόν, χωλαίνων καὶ μὲ τὰ πόδια του μαυρισμένα ἀπὸ τὰ κτυπήματα τοῦ σανιδίου!

Ἀλλὰ πάλιν ἡ φύσις τὸν ἐγέλασε! Κατήντησε νὰ συμμαζεύῃ τὰ πόδια του εἰς τὸν ὕπνον τοῦ ἀκόμη, διὰ νὰ μὴ κτυπηθῇ ἀπὸ τὸ σανίδιον! Καὶ ἐννοεῖται ὅτι ὑπ' αὐτοὺς τοὺς ὁρους δὲν ἐξυπνοῦσε πλέον!

Ἄ, τότε ἡ ἀγαθὴ ψυχὴ τοῦ Πάτερ Ἀμβρόσιου ἐθλίβη βαθέως καὶ ἀπεφάσισε νὰ μετέλθῃ ἐπὶ αὐστηρότερα μέτρα κατὰ τῆς ἀνυποτάκτου φύσεώς του;

Ἐλαβε λοιπὸν σχοινίον καὶ τὸ ἔδεσε εἰς μηχανήμα τι. Τὴν ἄλλην ἄκραν τοῦ σχοινίου ἔδεσε καθε ἑσπέρας εἰς τὴν χεῖρά του· ὅταν δὲ ἐσήμαινε τὸ ὥρολόγιον ἑνδεκα, ὁ κόραξ καὶ ὁ πετεινὸς ἐφώναζον, τὸ τύμπανον ἐκρότει, ὁ ὄφις ἐσύριζε, τὸ σανίδιον ἐπιπτεν ἐπάνω εἰς τὰ πόδια τοῦ, καὶ τὸ σχοινίον ἐμαζεύετο ἀπὸ τὸ μηχανήμα καὶ ἔσυρε τὸν Ἀμβρόσιον ἀπὸ τὴν κλίνην του! Ἐδῶ ἄς τὸν ἀφήσωμεν τὸν καυμένον, διότι ἐάν μὲ τόσοις περισπασμοῦς δὲν κατῴρῃωσεν πάλιν νὰ ἐξυπνᾷ διὰ τὸ ἐωθινόν, ἐμποροῦμεν μετὰ βεβαιότητος νὰ εἰπώμεν ὅτι ἡ ἐπιχείρησις πρέπει νὰ ᾖτο φυσικῶς ἀδύνατος!!

ΘΑΥΜΑΣΙΟΝ ΣΠΗΛΑΙΟΝ.

Εἰς τὸ Ἀδελσβεργ τῆς ἐπαρχίας Καρνιόλας, ἐν Αὐστρία, ὑπάρχει περιέργον τι σπήλαιον, τὸ ὁποῖον ὅλοι ἐπισκέπτονται ὅσοι ταξειδεύουν ἀπὸ Τεργέστης εἰς Λάυβαχ. Ἐντὸς τοῦ σπηλαίου τούτου εὗρέθη ὁ Πρωτεύς, παράδοξόν τι ζῶον, κατὰ τὸ ἡμῖν ἰχθύς καὶ κατὰ τὸ ἡμῖν ἐρπετόν, ὅπερ πολλὰν αἰσθησιν παρήγαγε μετὰ τῶν φυσιολόγων. Τὸ ζῶον τοῦτο ἔχει χρῶμα σχεδὸν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος· εἰς τὸ μέρος ὅπου ἔχει ὁ ἰχθύς τὰ βράγχη του, τοῦτο ἔχει ὥσει μικροὺς κλάδους, τοῦ χρῶ-